

LO GERONÉS



SETMANARI PORTA-VEU DEL "CENTRE CATALANISTA DE GERONA Y SA COMARCA,"

PREU DE SUSCRIPCIÓ

Gerona	1	pesseta trimestre
Fora	1'25	id. id.
Estranger	1'50	id. id.

Un número 10 cèntims

ADMINISTRACIÓ Y REDACCIÓ

CORT-REAL 7-1.º

ANUNCIOS Y COMUNICATS

Preus convencionals

De tots los llibres, folletos, etc., que s' remetin á la Redacció, se n donarà compte en lo Setmanari

Any 4.º

Diumenge 14 de Febrer de 1897

Núm. 148

SECCIÓ GENERAL

EXPEDIENTS DE EXCEPCIONS DE QUINTAS

Las reformas que s' han introduhit en la ley de quintas per la de 24 d' Agost del any passat, han de tenirse present y procurar tots los que en ellas estan interessats usar dels drets que dita ley los concedeix en temps oportú, donchs d' altre modo poden sortirne perjudicats.

Una de las cosas més importants son los expedients relatius á las exencions del servey militar, y 'ls que s' troban en alguns dels casos de l' article 87 de la ley, es á dir que siguin fills únichs y mantingan á son pare pobre ó á sa mare, etc., han de tenir molt present dos cosas: el temps de fer las reclamacions y la manera de ferlas, donchs d' altre modo s' exposan á perdre 'ls drets que la ley los hi concedeix. De un y altre ne dirém quatre paraules.

Temps de ferse la reclamació.—Lo primer diumenge del mes de Mars, ó sigui aquest any lo die 7 de aquell mes, ha de ferse pels Ajuntaments la classificació y declaració de soldats y constituhit l' Ajuntament en sessió, se procedirà á cridar un per un los xicotos per ordre de llista, serán tallats y reconeguts y després d' aixó l' Ajuntament li dirá que exposi las rahons que tingui pera eximirse del servey militar, y aquí vé lo que s' ha de tenir molt present pels que s' trobin en aquest cas.

Deu tenirse en compte, en primer lloch, que es precís que la reclamació se fassi en la sessió en que lo xicot sigui cridat; sols en lo cas, diu la ley, de trobarse absolutament impossibilitat de ferho, se li admeten las exepcions fora de aquella sessió.

Y are aconsellém que procurin ferho precisament allavors, d' altre manera 'ls seria moltas vegadas difícil probar la absoluta impossibilitat.

Qui ha de fer la reclamació—Aquesta la pot fer segons l' article 96 de la ley y el 61 del Reglament lo mateix xicot ó altre persona que 'l representi, com tenim dit en la mateixa sessió en que sigui cridat y exposant tots los motius que tingui per' eximirse del servey. S' ha de tenir present que sols poden ferse representar los xicotos quan tinguin alguna causa justa que 'ls impideixi assistir, en quin cas se ha de alegar davant l' Ajuntament.

Com se ha de fer.—Deuran exposar de paraula la excepció ó exepcions en que venen compresos, y l' Ajuntament li dará una certificació en que constará las que han alegat; y en lo mateix acte han de presentar los documents que siguin necessaris y oferir las justificacions que creguin convenientes. Aquí debém fer dos advertencias; 1.º que la ley prohibeix que s' admeti cap prova de testimonis sobre fets que s' poden acreditar per documents, y 2.º, que si no s' tenen los documents en lo moment de ferse la reclamació, se pot demanar al Ajuntament un plasso pera presentarlos, pero la presentació s' ha de fer lo més tart lo tercer diumenge de Mars, ja que 'ls Ajuntaments han de tenir resoltos tots los expedients lo die últim del mateix mes. També recomaném aquí que lo millor es preparar-se ab temps y tenir á punt tots los justificants pel dia mateix de la reclamació.

Documents que s' han de presentar.—Deu distingirse aquí entre las diferentes exepcions que s' poden alegar, pero com lo cas més frequent es lo pare ó avi pobre ó vell mantingut pel fill, ó de viuda pobre, enumerarém tant sols los documents que n aquest cas son necessaris, deixant per' un altre die 'ls altres casos.

Deu ferse constar avans de tot que segons l' article 98 de la ley quan las informacions ó documents de prova se refereixen á las exepcions en que leu acreditarse la pobresa han de ser aquestos librats per las autoritats en paper d' ofici, no poguentse exigir costas ni drets; sols deuen pagarse aquests y reintegrarse lo paper en cas de denegarse la excepció per no acreditarse la pobresa.

S' han d' unir al expedient los següents documents: 1.º partida de casament dels pares del xicot, óbit del que sigui mort, naixement del que viu ó del avi, partidas de naxement, matrimoni y óbit dels demés individus de la familia y en general tots los que siguin necessaris pera justificar la edat, estat civil y existencia del que alega la excepció y de cada un dels individus de la familia. 2.º una certificació del amillament, librada pel Ajuntament, de la riquesa que s' tingui y quan la localitat ho permeti (com son las capitals de provincia) una certificació de la Delegació d' Hisenda de la contribució que s' paga.

Además deu designar lo recurrent á dos testimonis que han d' esser xicotos ó pares d' aquest, del any en que s' tramita l' expedient y á falta d' aquestos del any següent, quins no poden ser sots pena de nulitat, parents, dependents, interessats, amichs íntims ó enemichs entre ells y 'l que pretén la exenció.

Modo de reclamar quan lo xicot se trobi fora del poble en que s' allistat.—En aquest cas deurá esser tallat y reconegut davant del Alcalde del poble en que resideixi ó del cónsul si es á l' estranger y en aquell acte deu exposar la excepció que 'l compregui, y com l' alcalde y cónsul respectivament han de enviar certificació al Ajuntament del poble en quin es allistat, aquest li senyalará un plasso perque s' presenti á justificar la excepció. Hi ha necessitat de que 'l xicot se presenti personalment, á menós que s' tracti de una excepció de las que s' anomenan legals, en quin cas se podrá ferse representar per una persona de sa familia ó per apoderat en forma suficient.

En lo pròxim número parlarém de la manera de tramitar aquestos expedients y sos semblants y el modo com se reclama y tramita l' expedient quan la excepció sobrevingui després de feta la declaració de soldats.

F.

LES REFORMES

Per fi, en la *Gaceta* de diumenge passat aparegué lo R. D. contenint las reformes, formulades pel President del Concill de Ministres y que 'l Govern, prèvia audiència del Concill d' Estat, promet establir en la Illa de Cuba, quan las circumstancies de la guerra á son juhí ho permetin. En la impossibilitat de copiarles íntegres, procurarém donar una idea de lo principal de son contingut.

Té lo R. D. quatre articles Lo primer, comprensiu de las bases de las reformes; lo segon, disposant la reunió pel Govern en un sol cos de dites bases ab les de la ley de 15 de Mars de 1895 y son desenrotlló en Reglaments «que no podrán alterar son sentit extricte»; lo tercer, marcant lo criteri referent á la seva aplicació á la Illa de Puerto Rico, y lo quart, reservant al juhí del Govern lo moment oportú pera la seva aplicació.

La essencia, donchs, del decret se troba tota en las bases contingudes en l' article primer.

Aquestes son deu.

La *Primera* s' ocupa de la Administració provincial y municipal.

Tots los càrrechs de las diputacions y del municipis serán electius. Tots los empleats de las diputacions y ajuntaments serán de lliure elecció y separació per les respectives corporacions. Dites corporacions tindrán completa llibertat d' acció, sols limitada pel respecte als drets dels particulars y per la «obediencia á les lleys». Cubrirán los gastos que importin sos serveys com bé 'ls sembli, ab independencia les Diputacions dels Ajuntaments y sens perjudici del sistema tributari general y local de la Illa. Anirán á son càrrech los establiments provincials y municipals d' instrucció pública que vulguin crear, ab intervenció del Governador general y dels civils en dit assumpto pera la observancia de las lleys generals y pera que no traspassin los límits de sos recursos. Los arcaldes presentarán los comptes al pobles y de las reclamacions en

contra entendrán les Diputacions y en alsada dels acorts d' aquestes les Audiencies territorials. Dels acorts dels Ajuntaments serán executors los Arcaldes. Les Diputacions tindrán facultats sobre 'ls Ajuntaments pera que no s' extralimitin de ses atribucions. En cas de discordia ab lo Governador, la resoldrán les Audiencies.

La *Segona*, crea en la Illa un Concill d' Administració compost de 35 concellers; 21 de lliure elecció per les diferentes provincies de la Illa y 'ls 14 restants serán: lo Rector de la Universitat de la Habana; lo President de la Cambra de Comerç de la Habana; lo President de la Societat d' Amichs del País de la Habana; lo President del Círcol d' Hisendats de la Habana; lo President de la Unió de Fabricants de Tabacos; dos canonges elegits per quatre anys per los Capítols de la Habana y de Santiago de Cuba; un representant dels gremis de la Habana; dos majors contribuyents de la Habana, y cinch ex-senadors ó ex-diputats á Corts, devent esser aquestos los que ho hagin sigut més vegades y en igualtat de circumstancies los de més edat. Presidirá lo Concill, sens vot, lo Governador general de la Illa, y será son president efectiu lo qui aquest disigni. Lo càrrech es incompatible ab lo de diputat ó senador per la Illa. Podrán esserne elegits, tots los qui tingan aptitut pera esser diputats y tinguin en la Illa dos anys de residencia.—Lo Concill nombra y separa lliurement los empleats de la seva Secretaria.

La *Tercera* s' ocupa de las facultats del Concill d' Administració en lo relatiu á pressupòsits.

Reserva á les Corts espanyoles la fixació del import dels gastos de soberania.

Lo Concill d' Administració acordará las contribucions é impostos pera atendre á dits gastos. Se l' autorisa pera renunciar á dita facultat. Tant en aquest cas, com en la de no ferne us en lo plasso que se li senyala, ho ferá lo Governador general per medi del Intendent.

Formará també tots los anys lo pressupòsit local ab recursos suficients pera dotar los serveys que té encomanats. Entre aquestos gastos se considerarán obligatoris, lo personal y material del Govern general, direcció de la Administració local, Intendencia é Intervenció d' Hisenda y dels sis governs civils ab les seves dependencias.

Los cambis ó alteracions que proposi en los serveys obligatoris si no son acceptats pel Governador general serán sotmesos á la aprobació del Ministre d' Ultramar, ab acort del Concill de Ministres, prèvia Audiencia del Concill d' Estat, y quedarán fermes si dintre dos mesos no recáu resolució.

Podrá crear lo Concill tots los ingressos que vulga, mentres no afectin als de l' Estat.

La mateixa facultat tindrà respecte á establiments d' ensenyansa, exceptuades les carreres de Guerra y Marina.

Se li concedeix també dret de quexa per davant del Governador general, dels actes y resolucions del Director d' Administració local.

La *Quarta* marca les facultats del Concill d' Administració en materia aranzelaria.

Aquestes son complertes tant en l' establiment de drets d' importació y exportació, com en la administració del impost, ab les soles reserves següents; un dret de protecció pera la importació dels productes peninsulars, quin dret no passarà en general del 20 per cent y podrá arrivar com á máximum al 35 per cent del valor dels productes; pera que arrivi al 40 per cent se necessitará acort de les Corts. Los drets fiscals seran iguals per tothom; los diferencials també, excepte la protecció esmentada als productes peninsulars: los drets d' exportació serán iguals per tothom, poguentse concedir exenció ó rebaxa als destinats al consum peninsular; cas de prohibició d' exportar, aquesta no podrá aplicarse als productes destinats al consum de la Península.

Lo Govern disposará la revisió de la Taula de Valoracions.

Se reserva també la aplicació d'un Aranzel interí, mentre no s'hagin pogut complir les reformes.

Tots los Tractats y Convenis que s'assin y que afectin als Aranzels de Cuba serán especials, y no contindrán lo benefici de tracte de nació més favorecida, ni clàusula á ella equivalent. Pera les concessions especials será consultat lo Concell d'Administració.

La basa *Quinta* atribueix al Governador general la facultat de nombrar tots los empleats de la Secretaria del Govern general, de la Administració Civil y Económica y dels governs civils «com se disposa en la base Séptima».

La basa *Sexta*, senyala les condicions que deurán reunir y algunes de les facultats del Intendent d'Hisenda, del Interventor, del Director d'Administració local y del Director de Comunicacions.

La *Séptima*, consigna 'l principi general de que tots los empleats de la Administració civil y económica de la Illa, exceptuats lo Governador General, lo Secretari del Govern General, l'Intendent d'Hisenda, l'Interventor, lo Director d'Administració local, lo de Comunicacions y 'ls sis Governadors civils, serán nombrats, «quan ocorrin vacants» pel Governador General de la Illa, ab arreglo á les lleys vigents y que s' dictin «entre 'ls naturals de la Illa y 'ls que residixin ó hagin residit en ella durant dos anys seguits.»; y altres disposicions referent al nombrament y separació de dits empleats, de meos importancia.

Se faculta al Governador General pera nombrar Inspectors d'Instrucció pública, en nombre de dos pera cada una de les provincies de la Habana, Santa Clara y Santiago de Cuba y un pera cada una de les restants; y també pera nombrar, á proposta dels Governadors Civils, Delegats d'aquestos en los termes municipals, quina delegació podrà conferir als arcaldes. Aquestos Delegats exercirán la autoritat governativa y tindrán á ses ordres la policia, sens que s' pugan ficar en les funcions propies dels Arcaldes y dels Ajuntaments.

La *Octava* se refereix á la provisió de les vacants dels funcionaris de la Administració de Justicia. Les que corresponguin al torn de lliure elecció, se provehirán pel ministre d'Ultramar, en naturals de Cuba ó en quins residixin ó hagen residit en la Illa.

Los Jutjes municipals serán nombrats pel Governador General de entre los proposats en les ternes. Les ternes les ferán per votació los regidors del respectiu Ajuntament junt ab los electors pera compromissaris en les eleccions de Senadors y en la mateixa forma que pera la elecció de Compromissaris. Allí ahont n' hi hagi d' haver més d' un, se votarán tantes ternes com jutges municipals corresponguin.

La *Novena* obliga al Concell d'Administració á respectar fins á la seva espiració los contractes de serveys pendants, facultantlo després pera renovarlos ó nó; lo faculta també pera aplicar á la Illa la llei de Tresorerías concertantse ab lo Banch Espanyol de la Illa de Cuba y pera encarregar á dit Banch la recaudació de les rentes ab aprobació del Ministre d'Ultramar.

Per fi, la basa *Décima* diu: «Un decret especial del quin en tot cas se donará compte á les Corts, contindrà les disposicions convenientes pera 'l manteniment de l' orde públich y pera reprimir qualsevol intent de separatisme que s' puga repetir en lo successiu, sia 'l que sia lo medi que s' emplehi.»

Com l'antecedent resúm ha resultat un xich llarch, nos veyém obligats á dexar los comentaris per un altre número.

Y.

LA ARQUITECTURA GÓTICA A CATALUNYA

Conferencia donada en l' Ateneo Barcelonés lo dia 25 d' Abril de 1896.

(Continuació)

Be pot dirse que es en lo segle XIV quan l' art gòtich pren gegantina empenya y s' entra francament per las noves vías, no abandonant per aixó, com ja vos he dit avans, las formas tradicionals del art de la terra, ja que tením de creure lo que deya Viollet: No s' cambia un art ni molt menys una llengua, d' avuy á demá.

De la planta de Santa Catarina se 'n deduixen altres d' iglesias d' una nau; s' aixecan ja las Seus de Barcelona, Gerona, Palma, Valencia, Manresa, Perpinyá y la tant pledejada de Castelló d' Ampurias; capelles en los palaus reials de Barcelona y Perpinyá y una munió d' altres iglesias públicas, abacials y conventuals, castells y Palaus, Llotjas y Dressanas, Hospitals y ponts y creus de terme. Es lo segle d' or de la arquitectura gòtica sino en quant á pureza d' estil, que s' ateny solzament á las sevas darrerías en quant á quantitat, donchs la arquitectura gòtica á Catalunya

te 'l temps just pera adquirir la plenitud en lo domini del nou estil, y ja es encalsada y empresa pels progressos del renaixement italiá que en lo segle XV, iniciat per Brunelleschi, es introduhit á França per Carles VIII qui ompli 'l seu regne d' artistes milanesos y florentins.

Del segle XIV á Catalunya se pot dir lo que 'ls francesos diuen del segle XIII en lo seu pahis. «Lo segle que veje naixer als enciclopedistas sábis y teòlechs Albert lo Gran, Roger Bacon y St. Tomás d' Aquino alcanza gran regularitat y unitat de producció; sembla contenir un esforç inmens de la intel·ligència dels homes reunits en un medi favorable.» Viollet le Duc, parlant del mateix, diu que no pot trobarse millor comparació del desenrotll del art d' aquesta época qu' á una cristallisació: treball sintètic en quin totes las parts se reuneixen segons una llei fixa, il·lógica y armoniosa pera formar un tot homogeni del qual no pot treuressen cap fracció sense destruir lo conjunt.

Aixó es lo que passa á Catalunya en la catorzena centuria. L' art gòtich s' ha implantat ja, més los nostres mestres de la época se l' assimilan y l' adaptan á sos punts de vista y á son criteri, lograntse d' aquesta manera fer un art propi, característich, que 'ns plau tant á nosaltres com als estrangers.

Los reys que han lograt veure en pau á sos dominis pensan en lo foment de las arts, aixecan temples al Senyor, se fan palaus, capellas reials y obras públicas pera la agricultura ó la industria, fan treballar sa sepultura en los grans monastirs, quinas obras afavoreixen. Jaume II emprén la tersa edificació de la Seu de Barcelona, acaba sa capella reyal de Santa Agata y son palau de Santas Creus, y sa quarta muller Elisenda de Moncada edifica 'l grandió monastir de Pedralbes, poblantlo de nobles damas y omplintlo de privilegis y poderiu. Pere IV resúm en sí tota la grandesa de la época, fent oblidar ab lo foment de tot avens y desenrotll artístich sos erros ó sobtilsas ó perfidias diplomáticas: son nom, aixís com lo del Rey Cassador, va associat á totes las millors obras del segle. Sos successors no s' quedan en terra y contribuixen á las obras comensadas y esculleixen los principals monastirs com Poblet, que 'l del Punyalel havia fet fortificar, pera fershi sa reyal estada. Fins y tot las dinastías forasteras sembla que s' empeltin d' aquest bon gust que vaga per la atmósfera de Catalunya y 'ns deixan grats recorts: lo claustre de Santas Creus se pobla de sepulturas dels nobles senyors de Cervelló, Salvá, de Montbrí, Moncada, Cervera, Queralt, Puigvert, Montoliu y Tarragona.

La Seu de Barcelona es una mostra de la interpretació que fa l' artista catalá del art vingut de fora. N' adopta la estructura constructiva, més á la seva manera. En ella, com diu en Milá y Fontanals, l' artista hi germana tant armónicament l' arch rodó ab lo d' atmetlla que es la admiració de propis y estranys, y casi tothom convé en que bastaría per si sola pera ennobrir una ciutat.

Accepta 'l plan del absis de las de fora, més ja en l' alsat no segueix als models, sino que adopta la arrencada dels archs al mateix nivell en las tres naus; passat lo creuher tanca 'ls contraforts dins del temple, solució aplaudida per Corroyer, establint ab aixó dos pisos de capellas sobreposadas, disposició que segons un arquitecte de nostres dies te son origen, no ja en la arquitectura románica, sino en la mateixa Roma, en la Bassílica de Constantí; y aixís com en las Catedrals francesas que allavors estavan totes gayrebé acabadas, se fan de molt desigual alsada las naus dels costats ab relació á la del mitj pera donar lloch á grans finestrals, en la nostra hi caben solzament rosetons no molt importants y 'ls finestrals quedan en lo fons de las capellas ó tribunas altas, donchs lo bon sentit dels Fabre, dels Gual y dels Escuder los hi dictava que en lo nostre clima no era necessari tanta claror com en los paisos del Nort. Avans de mitj segle s' havia acabat ja la cripta y la porta de Sant Ibo que junt ab sas companyas, la del claustre feta ab restos románichs, la de la Pietat, la de Santa Eularia y la que dona de la sala capitular al claustre, marcan ben be la evolució del estil gòtich en la construcció del monument. Comensém per la de Sant Ibo. Tot en ella es rudesca, dins de la disposició gòtica, y aixó que 'l motlluratje n' es ben be, més la composició, la escultura de capitells y fins lo dossier del timpan, acusan una má que copia una cosa que no sent ben be prou.

La de la Pietat, de mitjan segle XIV, ja está composta y executada ab més desembrás, semblantse molt á la de la Iglesia vella de Sant Martí de Provensals; ja hi ha pinacles y relleus y en general més fantasia. Ve la del bisbe Saperá ó de Santa Eularia en lo carrer del Bisbe y allí l' artista mostra ja un plé domini del estil, un si es no es de sentor de decadencia

en las formas, més ab una verva y una destresa en la decoració que sembla feta de fullaraca petrificada. La del Sagrament, en fi, ó sia la de la sala capitular, manifesta lo que us he dit avans, es á dir, que com més l' art á Catalunya va impregnantse del estil ojalat, més los mestres ressucitan formas antigas. En los últims temps del arch canopial pera las arquivoltas se fan las portas d' arch de punta rodó com en la de que parlo, es á dir, se lliga sempre 'l progrés ab la tradició, constituhint aquesta, pera 'ls mestres catalans, un element principal de sas composicions, y aixís se comprén que després d' haver caygut las voltas de la Seu de Manresa, á causa d' una desgracia en los andamiatjes, se reconstruhissen durant gayre be tot lo segle XV acabantse quan l' estil gòtich ja estava en desús. Més per aixó 'l novíssim estil no lográ pertorbar la serena marxa dels constructors.

M' he detingut á posta en la Seu barcelonina, per que aixís com Santa Catarina es lo model de las successivas iglesias d' una nau, la nostra Seu es lo tipo, en quant al ábsis y creuher, de las tres naus, y dich no més en l' ábsis perque en lo restant totes las altres tenen los contraforts á fora decorats ab motius nascuts naturalment de la construcció. Aixís se veu en la de Gerona (en l' ábsis, que es l' únich del segle XIV, doachs hi havia en la nau, la catedral románica) ahont los mestres Enrich de Narbona, Cors, Ça Plana, Ça Coma, Morey y Santjoan segueixen la disposició de la de Barcelona en las voltas del ábsis. En Santa Maria del Mar, manifestació del poder material de la burgesia barcelonina avans de la mitja centuria hi trobém pilants vuytavats que serviren de tipo á las Seus de Manresa, Palma, y Castelló d' Ampurias, si be aquesta 'ls te de secció circular, forma que segons Anthime Saint Paul es lo tipo de la arquitectura gòtica de la isla de França. Trobém també 'ls vuytavats en Santa Eularia de la mateixa Palma.

BONAVENTURA BASSEGODA.

(Se continuarà.)

Noticies

Oficials

AJUNTAMENT.—*Sessió del 10 Febrer.*—(2.ª convocatoria) —Presidits pel senyor Alcalde se reuniren 7 concejals pera celebrar sessió, en la quina se prengueren los següents acorts:

Aprobar comptes per valor de pessetes 906'87.
 Contestar al senyor Vicari general á la invitació que en nom del Bisbe feya al Ajuntament, no poder assistir lo diumenge pròxim á les funcions de la Butlla de la Santa Crehuada, á causa de tenir lloch lo sorteig de quintas.

Agrahir al exgovernador don Mariano Guillem los oferiments que ha fet al Ajuntament al pendre possessió del Govern civil de Logroño.

Concedir permís á don Máxim Fernandez per colocar un rótul en la fatxada de la casa n.º 5 del carrer de la Argenteria.

Aceptar los terrenos que donya Maria Esteve ofereix al Ajuntament á cambi de la canalisació de unas ayguas.

Concedir á Maria Ferrer viuda del peó de Devesa Joseph Freixas la pensió anyal de 260 pessetes en concepte de viudedat.

Deixar sobre la taula l' estat general de comptes del any económic 1895-96 y la memoria acompanyatoria.

Acceptar á don Joaquim Batet lo regalo que ha fet al Ajuntament del seu Almanach, *Guia de Gerona*.

Nombrar una Comissió composta del senyors Alcalde, Carerras y Vallés pera que visitin al senyor Delegat d' Hisenda exposantli las queixas que se han rebut sobre el modo com se recaudan las cédulas personals.

Concedir á la viuda del escombriayre Vidal donat lo seu estat de miseria dos mesos de pensió.

Han tornat de Cuba los següents soldats ferits ó malalts: Rafael Cruañas, de Torroella de Montgri; Tomás Pulla y Poch, de Caldas de Malavella; Domingo Llagostera y Turon, de Gerona; Jaume Sala y Coma, de Rocabrúna y Joan Ara y Lopez de Figueras.

Han ingressat en lo Senatori de la Creu Roja de Las Corts, los següents soldats malalts ó ferits del exercit de Cuba: Tomás Ventura y Joan Artat, de Gerona; Joan Galcerán, de Tossa; Joaquim Castany, de Bordils; Cecili Joan Andreu, de Sant Feliu de Pallarols; Pere Sureda y Puig, de Caldes de Malavella; Joseph Valentí y Comas, de Torroella de Montgri; Ramon Rodriguez, de Banyolas; Joseph Palomara y Vila, de Boadella; Domingo Minervis y Sarriguella y Joan Coderch y Torrenat d' aquesta Ciutat.

—Avuy á las set del matí comensará en lo saló de sessions del Ajuntament lo sorteig de quintas del actual reemplaç.

—Ha sigut inclosa en lo plan actual de obras públicas la carretera de Riudellots á La Bisbal passant per Cassá de la Selva.

També ho ha sigut en lo plan de estudis lo projecte de port de Sant Feliu de Guixols.

—La acreditada revista *La Avicultura práctica* orga de la Real Escola de Avicultura de Arenys de mar ha obtingut diploma de honor y medalla de plata en la exposició de Bruselas. Felicitem á son Director senyor Castelló.

—Se ha obert al públich lo servey telefónich entre las vilas de Bagur y Palafrugell que per rahó de pertany al Estat la línea y tenir la última població estació telegráfica, dona á Bagur las ventatjes del telegrafo.

SECCIO D' ANUNCIS

SORTIDAS DELS TRENS

LÍNEA DE TARRAGONA Á BARCELONA Y FRANSA

De Gerona á Barcelona

	Mati	Tarde
Corréu.	6'48	
Cárrega.	10'37	
Omnibus.		3
Rápít.		5'99

Los trens correus y ómnibus portan cotxes de 1.^a, 2.^a y 3.^a, el de cárrega de 2.^a y el rápít de 1.^a y 2.^a

De Gerona á Port-Bou

	Mati	Tarde
Omnibus.	8'39	
Cárrega.		12'43
Mixte.		5'40
Correu.		7'35

Lo tren ómnibus porta cotxes de 1.^a, 2.^a y 3.^a el de cárrega y mixte de 2.^a y 3.^a y el correu de 1.^a y 2.^a

LÍNEA DE SAN FELIU DE GUIXOLS Á GERONA

De Gerona á San Feliu

	Mati	Tarde
Tren de banyistes (Juriol y Agost)	5'09	
Correu.	8'54	
Mixte.	11'44	
Mixte.		3'22
Correu.		5'35

Tots los trens portan cotxes de 1.^a y 2.^a classe.

De San Feliu á Gerona

	Mati	Tarde
Correu.	4'32	
Mixte.	7'30	
Correu.		12'44
Mixte.		2'50
Tren de banyistes (Juriol y Agost).		5'40

LÍNEA DE OLOT Á GERONA

De Salt (Gerona) á Amer

Núm.	Mati	Tarde
Núm. 2.	9'40	
Núm. 4.		3
Núm. 6.		6

Tots los trens portan cotxes per ara de 2.^a y 3.^a classes

De Amer á Salt (Gerona)

Núm.	Mati	Tarde
Núm. 1.	7'40	
Núm. 3.		1
Núm. 5.		4'30

ORDINACIONS

- Pera Banyolas á las 9 y 11 mati (correu) y á las 2, 4 y 6 de la tarde. (Fonda del Centre y casa Jendreta)
- Pera Cassá de la Selva cada mitja hora (Pont de Pedra)
- Pera Olot á las 11 mati (correu) y á las 6 de la tarde. (Fonda del Centre)
- Pera La Bisbal á la 1 de la tarde. (Hostal de la Rossa voltas d' en Rosés)
- Pera Anglés, La Sella y Amer á las 10 mati (correu) Hostal de Miquel Boix. (Plassa del Gra)
- Pera Salt tot lo mati fins á las 6 de la tarde. (Pont de Pedra)

Fill de Francisco Vilardell y Comp.^a

SALT

Molí Fariner

Sistema AUSTRO-HUNGAR y de MOLAS

Tant per l' un com per l' altre sistema se fan pas moltas á preus sumament módichs.

LA PREVISIÓ ESPANYOLA

Companyia de segurs contra incendis á prima fixa

Fundada l' any 1883

Capital: 2.000.000 de Pessetas

DOMICILI SOCIAL: ORFILA, 9. SEVILLA

Sub-direcció Regional: Plassa de Bell-lloch, 4, 1.^{er} Gerona

Sub-director Regional: D ANGEL TREMOLS Y PELL

Sinestres pagats: Rs. 3.524.286'92

LO GERONÉS

SETMANARI PORTA-VEU

DEL CENTRE CATALANISTA DE GERONA Y SA COMARCA

Redacció y Administració. Cort-Real, n.º 7, 1

PREUS DE SUSCRIPCIO.

Gerona.	1	pesseta trimestre	Estranger.	1'50	pessetas trimestre
Fora.	1'25	id. id.	Un número sol.	0'40	id.

BANCH VITALICI DE CATALUNYA

Companyia general de segurs sobre la vida establerta á Barcelona

CAPITAL SOCIAL

10.000.000 DE PESSETES

Capitals suscrits fins al 31 Dezembre 1893 87,949,791'98 ptes
Actiu en idem. 15,337,928'87 »
Sinistres pagats fins á idem 32,82,316'69 »
Reserves ó fondos de segur á idem. 4,178,675'62 »

Les principals classes de segur son:

Vida entera.—Capital pagador á la mort del assegurat, á la seva dona, fills ó qualsevol altre persona designada anteriorment.

Miata.—Capital pagador al assegurat si viu lo die fixat; ó, immediatament d' ocórrer la seva mort, á la persona designada per ell mateix.

Terme fixo.—Capital pagador en lo die fixat sia al assegurat ó als seus hereus. En cas de mort del assegurat s' acaba lo pago de les primes.

Aquestos segurs **50** per **100** dels beneficis de la Companyia.

SEGURS DE CAPITAL APLASSAT

Segurs temporals.—Segurs de sobrevivencia

SEGURS MIXTOS A CAPITAL DOBLAT

Rentes Vitalicioes.

Delegat General á n' aquesta provincia:

Joseph Coderch y Bacó, advocat.—GERONA.

MAXIM FERNANDEZ

PERRUQUER DE S. M.

Aygua Minóxima vegetal pera tenyir lo cabell. No te rival en lo món, perquè á més de sos efectes maravellosos, no taca ni perjudica la pell en lo més mínim.

Aquest assombrós y sorprenent específich, se ven en dita perruqueria.

5, CARRER DE L' ARGENTERIA 5.—ENTRESOL.

GERONA.

Grans rebaxes al engrós.

Escolta lector; si ets vell y 'l cap blanc te desfigura, t' he de dar un bon concell: si 't vols tenyir be 'l cabell fesho ab aquesta tintura.

TINTURA ABISSINIA INSTANTANEA

PIANOS Y HARMONIUMS

—DE—

DIEGO SALAS

SE VENEN Á PLASSOS Y AL CONTAT

SE LLOGAN, RECOMPOSAN Y AFINAN

Magatzems: Bell-lloch, n.º 1.—botiga

Establiment tipogràfic de Manel Llach.

Ferreria Vella, 5.—Gerona